

SZEPESI ATTILA

A régi ház

(Kass Jánosnak)

*Szélörvény kavarog éji tetők felett.
Dólt kémény hegyiben leskel a sanda hold.
Megtorpansz. Feketén tárul a kertkapu.
Ködben gunnyad a régi ház.*

*Rönkök torlasza és téglakupac között
billent gesztenyefán indafonat libeg.
Lélek sincsen a tört grádicsokon, sem a
tornácon, csak a por kering.*

*Árnyékod toványúl kéken a tűzfalon,
nyeklik, sanda bohóc, ágbogas ujjja int.
Benn állnak delejes fényben a bútorok.
Villog körben ezüst tükör:*

*mélyén pópa, bolond, görbe apó, baka,
táncoslány, kölyök és arca-se nénike.
Téblábolsz fel-alá, otthona sincs lidérc
túnt árnyékfigurák között.*

*Hallik halk csoszogás, fütty, noha senki sem
jár itt. Nézed, ahogy köd gomolyog be az
ajtón. Lámpa se gyúl. Hóborított fenyőn
gubbaszt lángszemü éjmadár.*